

MINDER BEKENDE EN/OF VERDWENEN LOCATIES

Huis Minard, Grote Huidevettershoek 8.

Louis François Martial Minard werd geboren te Gent als zoon van de in Gent achtergebleven Franse soldaat Jean Baptiste, later attaché op het bureau van de prefectuur van het Schelvedepartement, en de Gentse Marie Thérèse Haestier.

Hij is twee keer gehuwd geweest. Hij had geen kinderen. Hij volgde de lessen aan de Gentse Academie. Hij had een grote belangstelling voor de Italiaanse renaissance. In 1829 gaf hij enige tijd les in de Academie te Den Haag en maakte er kennis met de neogotiek. In 1830 terug in Gent ontwierp hij een groot aantal woningen en gebouwen in klassieke, neoromaanse en neogotische stijl: zijn eigen woning op de Grote Huidevettershoek, het huis Van Artevelde op de Kalandenberg, het hotel d'Alcantara op de Gouvernementstraat, het hoekhuis Vogelmarkt-Koestraat (met op de gevel de portretkoppen van Jan en Hubert van Eyck), schouwburg Minard, het kasteel de Kerchove d'Ousselghem te Vosselare, het neoclassicistische kasteel Coppens, nu Hoger Instituut voor Land- en Tuinbouw te Melle, landhuis Les Hêtres te Wondelgem, kerken te Letterhoutem, Adegem, Huise, Sint-Martens-Lerne, Etikhove, Wetteren en Melle.

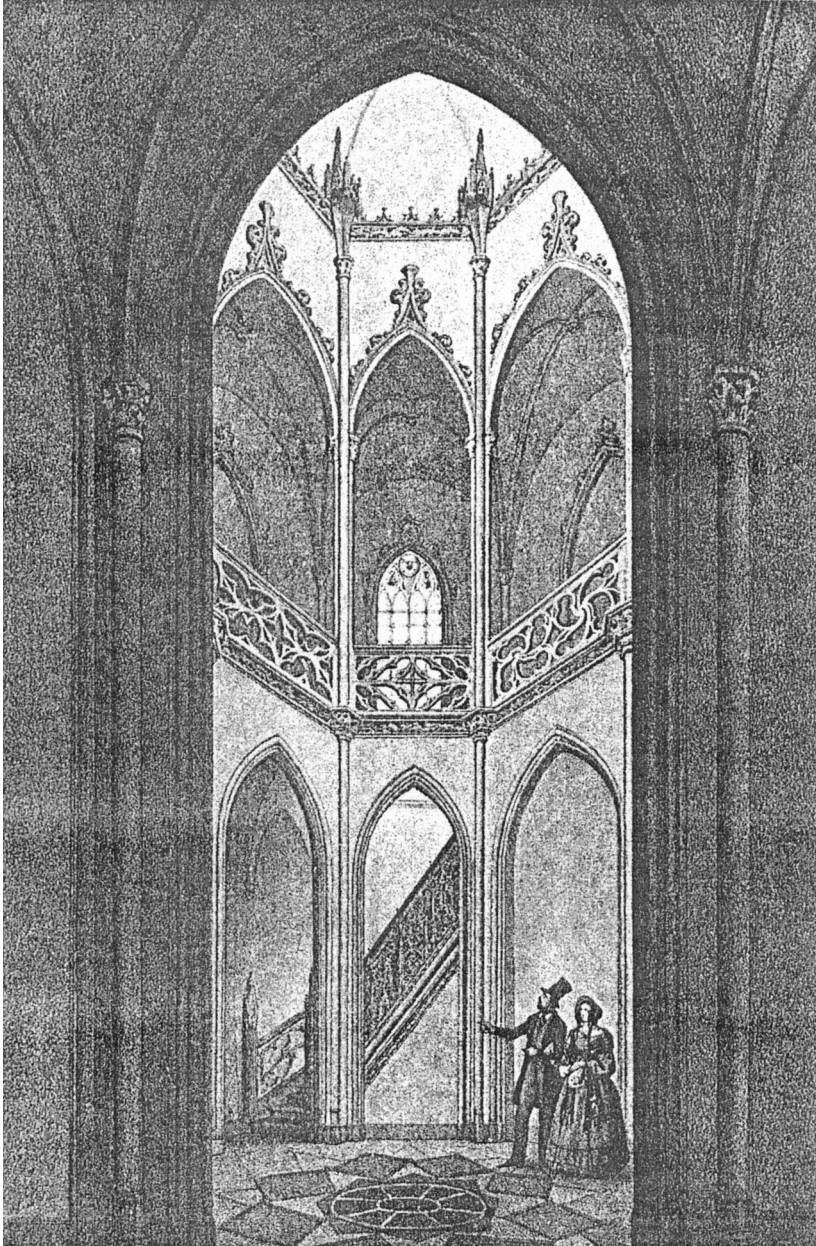
Het verhaal deed de ronde dat Louis Minard een maîtresse had, een zangeres. Maar niet zo'n goede zangeres, zodat ze weinig gevraagd werd. Om haar een vast podium te geven zou hij op eigen kosten voor haar de Minardschouwburg hebben gebouwd. Waar of niet waar? Indien waar, een fraai geschenk voor de zangeres. Er wordt eveneens gezegd dat hij de schouwburg bouwde op aandringen van Broedermin en Taelyver.

Het ontwerp van de gevel van zijn eigen woning op de Grote Huidevettershoek nr. 8 in neogotische stijl werd door het stadsbestuur, meer bepaald de schepenen van openbare werken J.F. Minne-Van der Straeten, een ex-brouwer, afgewezen. Bij wijze van weerwraak bouwde hij, met de bedoeling er een paleis van te maken uit de tijd van Maria van Bourgondië, een onopvallende klassieke, eerder banale gevel, waarachter hij een interieur concipieerde met een exuberante mengeling van neogotische, neobyzantijnse en neobarokke ornamenten.

Louis Minard had veel aanzien in zijn tijd en zowel Leopold I als Leopold II

Huis Minard op de Grote Huidevettershoek

Huis Minard: rotonde en wenteltrap.

De ingang van het Huis Minard.

behoorden tot zijn kennissenkring en kwamen hem bezoeken.

Minard was ook een verwoed verzamelaar van oudheden en kunstwerken uit het verleden, in het bijzonder in verband met de Gentse neringen. Er verschenen twee werken over zijn verzameling. Zijn collectie kwam gedeeltelijk in het Bijlokemuseum en gedeeltelijk in het Louvre en Londense musea terecht. L. Minard was van 1855 tot 1860 gemeenteraadslid voor de conservatieve partij.

Hij overleed in 1875 en ligt begraven op het Campo Santo te Sint-Amandsberg. Hij heeft zijn grafkapel zelf ontworpen. Het beeld op zijn graf is van Isidoor Dubrucq.

Zijn woning op de Grote Huidevettershoek is, zoals we boven reeds vermeldden, aan de straatkant een totaal onopvallend gebouw met een wit bepleisterde lijstgevel van vijf traveeën en drie bouwlagen, rechthoekige ramen. Aan de rechterkant een rechthoekige poort en een deurtje. Het gebouw komt aan de achterkant uit in de Korianderstraat.

Het interieur daarentegen is een grote verrassing: van beneden tot boven zijn alle zalen, kamers en de trapzaal met wenteltrap ontworpen, in neostijlen. Vooral de ingang, de kapel op het gelijkvloers met zijn veelkleurige minutieuze wandversieringen en de trapzaal met de beelden van de belangrijkste figuren van middeleeuws Vlaanderen zijn indrukwekkend. Beneden was en is er nog steeds een grote zaal met podium. De hele eerste verdieping bestond uit één verzameling boeken, oude munten, kruiken uit de 16e en 17e eeuw, schotels, Venetiaans glas, porselein en wapenrustingen.

Na verbouwingswerken (tempel, kapel, bibliotheek, archieven, werkkamer, salon, feest- en eetzaal) door architect Ferdinand François Dierkens (Gent 1856 - Gent 1936), die o.a. ook het feestlokaal van Vooruit (1911-1914) bouwde, nam in 1902 de vrijmetselaarsloge La Liberté plechtig haar intrek in de gebouwen.

Dankzij de vruchtbare samenwerking met de Nederlandse vrijmetselaarsgroep Ritus en Tempelbouw en na bezoeken aan de maçonnieke werkplaatsen van Leiden, Den Haag, Amsterdam, Utrecht, Deventer, Appeldoorn en Sneek begon men aan de aanpassingswerken van de tempel in de Grote Huidevettershoek. Sedert 1959 bezit La Liberté, los van al dat pseudo-Egyptisch gedoe uit de 19e eeuw, niet alleen de meest moderne maar ook de fraaiste maçonnieke tempel van België. In de rest van het gebouw werd de keuze van Minard gerespecteerd.

Rond de eeuwwisseling werden er nog eens belangrijke aanpassingswerken uitgevoerd en werd er in de achterbouw o.a. een nieuwe trap en een lift geplaatst.

Op het einde van de 20ste eeuw deden ook andere werkplaatsen hun intrede

in het gebouw. Het Huis Minard is thans de thuisbasis, niet alleen van La Liberté, maar tevens van drie Vlaamstalige werkplaatsen. Net zoals alle maçonnieke gebouwen en de andere tempels in Gent, is ook dit gebouw niet toegankelijk voor het publiek.

Het interieur van het Huis Minard is beschermd.

Daniël Van Ryssel

Literatuur

La Liberté, Commémoration du Centenaire 1866-1966, 1966.

Ghendtsche Tydinghen, 8ste jg., nr. 4, juli 1979.

Bouwen door de eeuwen heen. Inventaris van het cultuurbezit in België. architectuur.

Deel 4 nb. Stad Gent. Zuid-West, 1979.

Internet. Google.